Tabács 1965
Különszám
Nyugat-Magyarországi Egyetem Könyvtára Nyomtatvány 154

KAPOCS

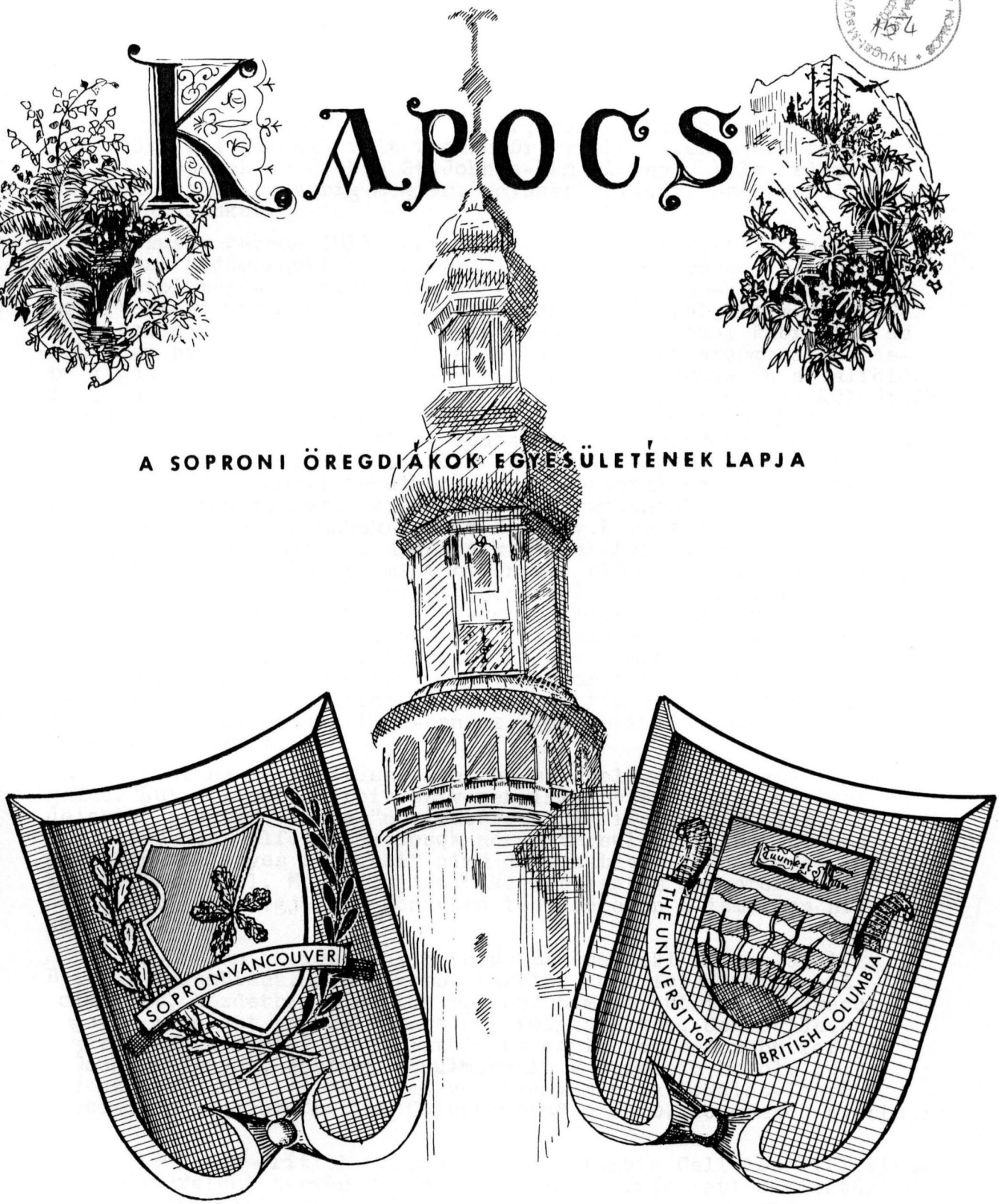

A SOPRONI ÖREGDIÁKOK EGYESÜLETÉNEK LAPJA

Dr. Tuskó Ferenc

1913-1965

Futótüzként terjedt el a hir, hogy a Kanadába szakadt erdőmérnöki főiskolának volt tanára Dr. Tuskó Ferenc, erdészeti kutató életének 52 évében St.John's-ban elhunyt. Vele, elvesztettünk egy izzig-vérig magyar, egyenes jellemü, szókimondó kiváló erdészünket.

Tuskó Ferenc 1913 szeptember 13-án született Diósjenőn. A soproni Erdőmérnöki Főiskolára 1932 szeptemberében iratkozott be és diplomáját évfolyamának jobbjai között 1936-ban szerezte meg. Végzése után egy évet magán erdészetnél szolgált majd 1937-1938-ban egy évet a müncheni egyetemen töltött ahol Fabricius és Rohmeder professzorok mellett a belterjes német erdőgazdálkodásba kapott bepillantást. 1938-39-ben Debrecen környékén az alföldfásitás programján dolgozott, ahonnan ujra tanulmányutra küldötték Eberswalde-ba. Féléves ott tartozkodása alatt megismerkedett a fejlett erdőmüvelési kutatási módszerekkel. Hazatérése előtt két hónapot Lengyelországban töltött ahol északi homokbuckák erdőtelepitési problémáit tanulmányozta. Tapasztalatait nem hasznosithatta azonnal, mert az időközben visszacsatolt kárpátaljai területeken erdőgondnokokra volt szükség.Kárpátalján négy éves szolgálatot teljesitett. A második világháboru után kezdetben mint erdőgondnok, később mint erdészeti előadó a börzsönyi Állami Erdőgazdaságnál tevékenykedett. Röviddel az Erdészeti Tudományos Intézet megalakulása utan, 1950-ben az intézethez került mint kutató. Itt kezdte el hasznositani mindazokat a kutatási módszereket amelyeket külföldi tanulmányai alatt megismert. O rá jellemző alapos, rendszeres módon a már "magyar fának" ismert akác nemesitésével kezdett foglalkozni. Kutatási témáját kitartóan folytatta akkor is, amikor 1952-ben az Erdészeti Főiskola Növénytani Tanszékére került.

Mintaszerü tanitása és előadásai hallgatóit magával ragadta. Kutatási módszereit szivesen ismertette tanitványaival. Jelentős szerepe volt a "növénytársulási" irányzat kialakitásában. 1955-ben "Alföldi akácosok növénytársulási vizsgálata és müvelésüknek egyes kérdései" cimü dolgozatával kandidátusi fokozatot nyert el. Munkájára az "Akáctermesztés Magyarországon" cimü, 1965-ben megjelent könyvben többszörösen elismerően hivatkoznak.

1956-ban az idegenbe szakadt Erdőmérnöki Főiskolával British Columbiába, Vancouverbe került, ahol fáradhatatlanul dolgozott, kezdetben mint tanár, később mint kutató. Az akáccal végzett munkáját sajnos tovább nem folytathatta, de rövidesen megkezdte taxonomiai vizsgálatait az egyik legfontosabb fafajon a Douglas-fenyőn, doktori tanulmányainak keretein belül. 1963 tavaszán 173 oldalas dolgozatával "Tanulmány a Douglas-fenyő változékonyságáról British Columbiában" a Ph.D. fokozatot nyerte el.

1963-ban British Columbiában a Columbia Cellulose Vállalatnak erdőmüvelési tervén dolgozott, majd az Erdészeti Minisztérium Kutatási Intézetéhez St.John's-ba került mint kutató, ahol a

lucfenyő erdőmüvelési problémáin dolgozott.

Irodalmi munkássága számtalan tanulmányt ölel fel. Első dolgozata, az utivek kitüzése 1942-ben jelent meg. A már emlitett két értékes fő munkáján kivül mint társszerző szerepelt a " A Magyar Növényvilág " cimü 1952-ben megjelent könyv szerkesztő bizottságában.

Mindazok akik közelebb kerültek hozzá, megismerték szikla-szilárd magyarságát, kristálytiszta és férfias egyenességét, rajongó természetszeretetét és féltékeny őrzőjét a selmeci hagyományoknak.

A magyar erdészet - ugy az idegenbe szakadt mint az otthoni-tisztelettel és elismeréssel emlékezik meg munkásságáról. Mi, tanártársai és hallgatói pedig szeretettel gondolunk vissza rá.

Sziklai Oszkár

Temetésen Egyesületünket három öregdiák - Draskóy György, Gögös Ferenc és Hudák János - képviselte. Draskóy Gyuri leveléből idézünk:" A szomoru események véget értek, Feri bácsit eltemettük kedden /december 7-én/. A temetésen ugy a Szövetségi Kormány Erdészete mint a Tartományi Kormány Erdészete képviseltette magát. Körülbelül negyvenen kisértük utolsó utjára. Munkatársai teljes létszámban jelen voltak, ők vitték a koporsóját is.

A sok koszoru a sirt teljesen beboritotta. Talán a legnagyobbat és legszebbet Egyesületünk küldte. A balsam fenyő és szegfü koszorun "Nyugodjál Békében - Soproni Öregdiákok" felirat nagyon szépen hatott. A vancouveri Kollégák koszoruján piros rózsa, fehér szegfü és örökzöld adta a nemzeti szint".

Dr. Tuskó Ferenc egyetemi tanár elvesztésével Egyesületünk harmadik kanadai halotjat gyászolja. / Sebők László, Ottawa 1962, Gosztonyi Miklós, Vancouver 1964./

- -

Idegenbeszakadt Ittmaradt Kevesek!

Szálljunk magunkba és vessünk számot magunkkal. Soraink megbomlottak. A magános hollók, erdőink bus gyászosai magasban keringenek egy elszállott nagy fölött.

Magasba néz tekintetünk és vélük együtt kiáltja:

" Uram miért? Miért ilyen korán? Oh beh kár - beh kár! "

Mi, akik az igéből éltünk inkább, elvesztettünk egyet közülünk, akit a lelkesedés vitt, éltetett és égetett a természetért és a magyarságért.

Egy szerető jó gyermek, férj, apa, sokat szenvedett magyar, a természet felkent papja Tuskó Ferenc örökre elment közülünk.

Mint a bustyaházai Magyar Erdőigazgatóságunk legnagyobb gondnokságának vezetője Tuskó Ferenc Bruszturán élte erdészeti

munkásságának legszebb napjait.

Halászat, vadászat, épitès, szállitás, csemetenevelés, ültetés, termelés, ápolás és védelem egyformán lelkesen szeretett munkái voltak.

Versengett kollégáival abban,hogy ki ad többet, teremt többet tudásából, szorgalmából, leleményességéből annak a drága földnek, mely egy ezred éven át védő pajzsa volt a honnak és védő bástyája a hálátlan nyugatnak.

Szerette a földet, a patakot a mezőt az erdőt és a bércet. A népet amelyik ott nőtt testvérként kezelte. Otthona nyitva volt mindenki előtt. Jól ismerték már akkor otthon és külföldön, mert technika-matézis-botanika jól ismert disciplinái voltak, háza botanikusok találkozó helye volt.

Mint akkori közvetlen főnökének, örömöm tellett benne mint egy családapának látván, hogy az utódok a helyes uton jártak.

A közelmultak közismert szerencsétlen konstellációi a bércekről az alföldre sodortak, hol az alföldi róna szerelmese lett. Botanikának és dendrológiának élt, ami végül is az egyetemi tanszékhez vezette.

Tudása, kutatói szorgalma, lelkesedése, lángoló szeretete a természetért és a magyar sorsért mint egy nagy mester körül külön iskolát jelentettek apostoli hivatásérzetet adva át tanitnyainak.

Ez a szellem okozta, hogy el kellett hagynia a hont, ez az amelyik kihozott mindannyiunkat akik itt vagyunk. Ez az a szellem amelyik a Szumir-Magyart vezette a második évezredbe át hogy elsőszülött jogát, intelligenciáját, eminenciáját biztositsa a mai napig.

Az uj földön idekint a müködés szinhelye megváltozott, de nem a szelleme. Öröm volt látni, amikor szerelmeseit a zöld metszett fenyő és lombgalyait előadásaira vitte, féltő gonddal mint gyermekeit. Áhitattal és tisztelettel beszélt róluk és velük, mint aki tudja hogy valami végtelenül fontos dologról van szó.

Az élet, a közelmult magyar élet irdatlan testi és lelki sebeket osztott ki mindannyiunknak. Többszörösek azok, ahol mély érzéseket értek. Tuskó Ferenc égő érzései és a sebek felőrölték testét lelkét.

Emberfelettit teljesitett, amikor közöttünk elsőnek fejezte be angol egyetemi tanulmányait és doktorátusát megszerezte.

Emberfelettit teljesitett, amikor eközben tanitott, dolgozott, hogy mindezekhez megkeresse az anyagiakat, hogy önmagát és családját fenntartsa.

A sors itt sem volt kegyes hozzá, mindenben szemet-szemért kért tőle ezen a vonalon is.

Csoda volt tehát, kérdem, hogy lángoló lelkét testének gyöngesége nem tudta követni? A kiméletlen kór szervezetét emésztve sokszor hozta olyan helyzetbe, hogy megértetlenséggel találkozott néha közvetlen környezetében. Szeretett emlékének tar-

tozunk azzal ha enyesztelő érzéssel eltelve emlékezünk meg ezekről a tetőzött fájdalmairól.

Tisztelő, szerető őszinte gyermeki bizalmával ajándékozott meg mindenkoron, amit ugyis mint ember, mint annak idejében közvetlen főnöke, utóbb mint kedves barátja és oktató munkatársa és mint egy selmeczi tradiciókban nevelt erdész legbensőbb kincseim közé soroztam.

Az emlékek reflexiók végtelen láncát azonban meg kell szakitanunk és bucsut mondanunk hozzá. Utóljára 1964 őszén a kanadai Erdészeti Intézet Torontoban tartott évi gyülésén azzal bucsuztunk el, hogy Ferim otthonodban St.John's, New Foundlandban a legközelebbi viszont látásra.

Büszkék vagyunk reád eltávozott drága Tuskó Ferenc.

Tiszteletünk, elismerésünk büszkén magasra emel közöttünk, mint aki a kórtól, sebektől vérezve emelted ki azt a szellemi fáklyát, amelyért egy magyarnak, egy erdésznek elnie kell.

A fáklyát, amelyet a kegyetlen sors kitépett kezeidből, akkor amikor már a célnál voltál, az ujabb erdész nemzedék fogja tovább vinni és attelepiteni hálaképen és zálogaként a magyar becsületnek és szakmai tudásnak az uj világ földjébe.

Mint Alma Materünk idegenbeszakadt egyesületének első elnöke, mint fakultásunk legidősebbje mindannyiunk nevében bucsuzom tőled.

Isten Veled Draga Kollégánk Dr. Tuskó Ferenc!

Mi pedig fogjunk össze itt maradt, idegenbe szakadt kevesek.

Koller Pál

.. ..

Isten Veled Paskál!

- én nem szoktalak igy szólitani. Nekem mindig Feri voltál. Most - utoljára - engedd meg hogy ugy tiszteljelek meg, ahogy soproni cimboraid szólitottak. Jól kereszteltek el, mert sokoldalúságod valóban a nagy Pascal polihisztorságára emlékeztet.

Amikor 1964 októberében utoljára töltöttünk együtt három felejthetetlen napot Torontóban az erdészeti kongresszuson akkor azt hittük, hogy ezentul majd többször találkozhatunk. Közös régi atyai barátunk Koller Pali bátyánk is velünk volt. Több éve nem láttuk egymást. A közelmult vancouveri évek és a távolabbi, még ifju lelkesedéssel teli maramarosi közös emlékek visszaidézése röviddé tette együttlétünket. Haza utazásod közben ugyanakkor családomat is meglátogattad. Milyen nagy öröm volt uj erőben és jókedvben látni.

Negyedévszázad jó nagy része a rövid emberi életnek. Mi több mint 25 éve dolgoztunk, lelkesedtünk és reménykedtünk együtt. 1939-ben jöttünk össze a bustyaházi erdőigazgatóság szolgálatában. Csak napokba került, hogy a legszorosabb barátságba és munkatársi egyetértésbe hangolódjunk. Akkor te három éve hagytad el Sopront,

én egy éve kerültem haza Magyarországra a Felvidék magyar lakta részének felszabadulásakor. Te voltál az egyike azoknak, akiken keresztül megismertem és megszerettem Sopront. Selmecet és annak multját, mint bonti ember régen jól ismertem. Meglepő volt számomra a soproni erdőmérnökök magasan álló müszaki, különösen épités technikai képzettsége. A biológia terén nyujtott tudást Te igazoltad számomra.

Közismert volt, hogy ugyan olyan kitünő tanitványa voltál Valek Károlynak, Sóbor Jánosnak és Modrovich Ferencnek, mint Fehér Dánielnek, Kelle Arturnak és Roth Gyulának. Szived mégis az akkor meg nem tulságosan becsült növénytani tudományok felé vonzott. Amikor 1936-ban megszerezted erdőmérnöki diplomádat, Fekete Zoltán mellett dolgoztál az akác fatermési táblák összeállitásán, mint tanársegéd. Később ösztöndijjal a müncheni egyetemen tanultál. Különösen Aichinger hatása maradt egész életedre szóló élményed. Az egri érsekség erdőgazdaságában ismerkedtél meg először a gyakorlati problémákkal.

Amikor 1938-ban az erdőkben több mint kétszeresére megnövekedett ország munkára szólitotta a soproni erdőmérnököket, Te is kincstári munkába léptél.

Hamar megbecsült tagja lettél a bustyaházai erdőigazgatóságnak, tudásban, munkakedvben, szervező képességben egyaránt. Szellemi képességeidhez kitünő fizikai erőd és örökös jókedved járult. Gyaloglásban, siturában, vadászaton kevesen állták veled a versenyt. Társaságban Te vezetted a nótázást és nem kellett kétszer kérni, hogy közismert szóló dalaidat elénekeld.

Vagy két évig erdei vasut és egyéb épitési munkákban vettél részt, majd 1941-ben az egyik legnagyobb erdőgondnokság vezetését vetted át Bruszturán, a máramarosi lengyel határon. Mint szomszédos gondnokok hetenként találkoztunk. Minden problémánkat megbeszéltük, közös megfigyeléseket, kisérleteket kezdtünk és nagy-nagy eredményeket reméltünk. . .

Budapesti menyasszonyodat hozzánk hoztad föl "háztüz-nézőbe", hogy jó kedve legyen majd a menyecskének a nagy fenyvesek és havasok között. Milyen nagy esemény volt, amikor Riedl Gyuszival megrendeztük az ifju Tuskó pár ünnepélyes fogadását a pesti esküvő után 1943-ban. Mimit, a bájos fiatal asszonyt mindenki megszerette, egyhamar családtagjá vált a Tarac-völgyi erdész társadalomban. Agneska csaknem egyidőben született a mi fiunkkal. De ez az év - 1944 - már a front előli menekülés aggodalmával teli idejére esett. Nektek is, mint nekünk, mindenünk ott veszett, ahol pár évig olyan jól éreztük magunkat.

Elválásunk csak fél évig tartott, mert 1945 nyarán megint összekerültünk az ujan alakult balassagyarmati erdőigazgatóságon. A sors ugy hozta, hogy Te az általam szervezett szokolyai erdőgondnokság vezetője lettél, én meg Somogy megyében Karádon lettem erdőgondnok, ahol Jóska bátyád volt munkatársam. Kapcsolatunk megint gyakori lett.

Roller Kálmán szervezte ujjá 1950-ben az erdészeti kutató intézetet és tégedet is meghivott munkatársul. Két és fél éves müködésed eredményeként megjelent munkáid az akácosok erdőmüve-

lését, az erdőnövényvilágát, a magtermő állományok kiválasztását és a fenyők szárazság türését tárgyalják.

Hazai botanikusaink is segitőül fogadtak. Jávorka Sándor, Soó Rezső és Zólyomi Bálint több munkájában működtél együtt.

Egy évvel utánam 1952-ben, jöttél Sopronba. Te növénytant tanitottál én erdőmüveléstant. Azt hittük, hogy ez lesz közös munkánk végleges állomása.

Együtt gyászoltuk Józsi öcsédet Sopronban. Ő még Karádról tartozott hozzám és évekig volt tanitványom. Harmadéves erdőmérnök hallgató korában hunyt el tragikusan, rövid betegség után.

Érintkezésünk Sopronban mindennapos lett. Láttam a növénytani oktatás rohamos fejlődését, korszerüsitését. Nemky Ernővel tökéletes harmoniában harcoltatok több tárgyért, szélesebb óra keretért, nagyobb oktató személyzetért. Ennek eredménye lett, hogy már néhány év mulva tizesével kerültek ki jól képzett botanikusok, növény-cönológusok végzett erdőmérnökeink között. Az erdőmüvelés eredmenyesebb tanitását is nagy mértékben segitette a jól megalapozott biológiai képzés.

Rövid négy év alatt három tankönyv-pótló sokszorositott jegyzet került a hallgatók kezébe a növényrendszertan, dendrologia és a növény-cönológia tárgykörökben a Te munkád eredményeként.

Az akác termőhelyi igényeit tárgyaló munkád alapján fogadott tagjául a Magyar Tudományos Akadémia 1956-ban mint a biológiai tudományok kandidátusát. Mielőtt az ezzel a fokozattal kiérdemelt erdőmérnök-doktori cimet is átvetted volna, az egyetem ifjuságával elhagytad az országot.

Közös sorsunk játéka volt, hogy a szomoru napon, amikor hazánkat elhagytuk, Te voltál az, aki távollétemben az én családommal is ugyanugy törödtél, mint sajátoddal. Ugy láttad, hogy Sopronban a helyzet a nők és gyermekek számára veszélyessé válhat, megszervezted családjaink határon tulra mentését. Magunk órákkal később gyalog mentünk utánuk más uton. Másodszor veszitettük el mindenünket.

Az utolsó kilenc év története már a jelenbe tartozik, nehezen formálható kronikába. A küzdelmes napoknak van egy szomoru jelensé e, ennek legtöbben áldozatul esünk, ha csak átmenetileg is. Igyekszünk menekülni a multtól, régi barátainktól. Azt hisszük, hogy a mult kapcsolatai okozzák a bajt és ha elszakitjuk ezeket a bajok is megszünnek. Mire megnyugszunk, alig várjuk, hogy föleleventhessük a megszakadt szalakat.

Küzdelmes és kevés eredménnyel kecsegtető volt vancouveri életünk. Ez emeésztette fel a Te élet-erődet. Sulyos munkát végeztél. Tanitottál, tanultál és nehéz munkákat vállaltál. Amikor 1963-ban a vancouveri egyetemen doktorrá avattak lehetőségeid is megjavultak.

1964-ben ujra látva Téged mind reméltük, hogy felujult munkakedved és a kiérdemelt megbecsülés biztosan talpra allit. Sajnos a lelki ujjászületést legyengült szervezeted nem volt képes követni.

1963-ban jöttél ide keletre, megint hozzánk közelebb. Felujitottuk az együttmüködést. Üvegházam newfoundlandi csemetéi a tőled kapott magról nőnek és számos gyüjteményi anyagom a Te nevedet viseli. Jövőre több kölcsönös tanulmány utat és megbeszélést terveztünk.

Szüntelenül barátomnak, testvéremnek éreztelek Ferikém, ezért sose haragudhattam rád. Ha valaha megbántottalak, az csak tudtomon kivül történhetett, bocsás meg érte. Mindkettőnket a Börzsöny csendes bükkösei csábitottak erdésszé, ez volt bizonyára lelki rokonságunk eredete. Te Diósjenő felöl keletről,én északról Ipolyságon pillantottam meg először a Csóványost.

A munka volt életed tartalma, célja pedig családod és a közösség boldogulása. Most, hogy eltávoztál, ne azon keseregjünk, hogy milyen sokat tudtál volna még tenni, hanem legyünk hálásak az Urnak, azért hogy ennyit engedett tenned ilyen rövid idő alatt. Neked is soha nem muló baráti érzéssel köszönjük mind azt amit tudásban és példában adtál Sopronnak.

Sándor

- -

Leközöljük a Magyar Caritás - Caritás Hungarica, Salzburg, Villagasse 3, Austria - egyesületünkhez küldött levelét:

Magyar Testvérek

A salzburgi Magyar Caritás - mint Ausztria egyetlen magyar Caritása - minden esztendoben egyszer kérelemmel fordul a nagyvilágban szetszórtan elo honfitársaihoz, kérve, segitsek a Salzburgban és tartományában önhibájukon kivül, részben magas koruk, részben megromlott egészségi állapotuk folytán ittmaradni kényszerült testvéreinket.

Most, egy esztendo elmultával, ismet kérünk. Kérünk azok számára, akik a sors mostohasága folytán nem jutottak jobb körülmények közé és csupán néhányszáz Schilling Rentéből, avagy Fürsorgéból élnek. Ezek kivétel nélkül öregek, betegek, tehetetlenek.

De számottevő a nagycsaládos fiatal is, sok apró gyermekkel. Gyermekeink száma 290 körül mozog. Mindezek segitségre szorulnak.

Az itteni testvéreinken kivül segitjük azonban Ausztria minden részéből támogatásért hozzánk forduló honfitársainkat, valamint a Magyarországról látogatóba érkezo és bennünket felkereso sok-sok otthoni testvérünket is.

Magyar Testvérek

A Magyar Caritás 1961 november óta a Ti segitségetek folyamányaként önmaga tartja fenn magát és a jövőben is a Ti áldozatkészségetek révén kivan és tud eleget tenni karitativ feladatának.

Magyar testvéri szeretettel:

Dr. Franz Simmerstatter s.k. pápai prelátus,

Bartha János s.k. a Magyar Caritás vezetoje

Egyesületünk kötelességének érzi, hogy egy gyűjtéssel enyhitsen a Magyar Caritas áldásos munkájának anyagi nehézségein. Gondoljunk arra, hogy 10 esztendővel ezelőtt, hontalanságunk kezdetén az első segitő kezet mi is a Caritástól kaptuk. Hálánkat leroni ne mulasszuk el. A Caritas részére adott utolsó cent is felbecsülhetetlen érték, mert hitet mutat és reményt kelt. Ezért arra kérünk minden kollégát, hogy szives adományával juttassa kifejezésre ragaszkodását és hűségét az önhibájukon kivül nehéz anyagi körülmények között élő honfitársainkhoz.

Kérjük az adományokat postafordultával a KAPOCS szerkesztőjéhez /Horváth Ottó, Box 1232 Hope, B.C.Canada/ küldeni továbbitás végett.

Személyi Hirek:

Thiringer János, erdőmérnök Egyesületünk uj tagja. - János bátyánk 1957-ben érkezett Svédországba és a göteborgi egyetem növényrendszertani intézetében talált alkalmazást a hires Lindquist professzor mellett. Azóta dendrologiai és növénykortani kutató munkát végez és több tudományos értekezése jelent meg német nyelven, az Acta Horti Botanici Gothoburgensis - cimü Intézeti Közlemenyekben. Egy tanulmánya jelenleg van nyomás alatt a Deutsche Dendrologische Gesellschaft évkönyvében. Jegenyefenyő betegségeiről és különböző luc fenyő változatok és exoták európai előfordulásáról ir.-

Thiringer János kollégánk munkája mindannyiunkat büszkeséggel tölt el és igazi örömmel üdvözöljük Őt tagjaink sorában.

-- --

Magyar erdőmérnökök Kelet-Kanadában. Az Atlanti Tartományokban kilenc soproni erdőmérnök dolgozott 1965-ben.

New Brunswick:

Jablánczy Sándor, Ph.D. 1961 óta dolgozik Fredericktonban a kanadai szövetségi kormány kutató intézetében erdőmüvelési-ökologiai munkakörben.

Magasi László, M.Sc. 1962-ben lépett a fenti intézet szolgálatába növénykortani és mikológia körben.

Sebestian /Sebestyén/ László, M.F. 1960 óta tanit fatechnológiai tárgyakat mint assistant professzor a New Brunswick-i egyetemen. 1965-ben szerezte meg Syracuse-ban, N.Y. masteri fokozatát.

Szalamin Gábor, M.F. A floridai egyetemen szerzett masteri fokozatot 1962-ben és utána a torontói egyetemen végzett matematikai tanári tanfolyamot. Egy évi tanitás után 1964 és 1965-ben a fredericktoni kutató intézetnél dolgozott erdőbecsléstani kutatásban. Szive visszahuzta a tanitáshoz. Jelenleg Ontárióban középiskolai matematika tanár.

New Foundland:

Bajzek Dénes, M.F. 1960-ban lépett a szövetségi kormány szolgálatába mint kutató, légi fényképezés erdészeti alkalmazása

terén. Munkahelye azóta St.John's, Nfld. Időközben a Syracuse, N.Y. egyetemen tanulmányokat folytatott Ph.D. fokozatért. Doktorra avatása 1966-ban várható ami után vissza fog térni régi munkahelyére.

Draskoy György, 1961 óta dolgozik New Foundland tartomány kormányának erdészeti minisztériumában.

Gógös Ferenc, 1961 óta tanit természettudományi tárgyakat müszaki /ipari/ középiskolában St.John's-ban, Nfld. Munkája közben szerzi meg rövidesen tanári képesitését.

Hudák János, M.Sc. 1964-ben lépett a szövetségi kutatás entomológiai és növénykórtani intézetébe Corner Brook-ban, Nfld., mint növénypatológus.

Tuskó Ferenc, Ph.D. 1964-ét dolgozott St.John's-ban a szövetségi kormánynál mint erdőökológus kutató, 1965 december 5-én bekövetkezett haláláig.

Nova Scotia és Prince Edward Island tartományokban ezideig még nincsen soproni erdőmérnök. Meg kell jegyezni, hogy a New Brunswickban felsoroltak munkája kiterjed erre a két tartományra is.

- -

Kocsis István, volt erdőrendezési adjunktusnak megjelent egy cikke az erdőrendezésről a "Schweizerishe Zeutung for Forestwirschaft" Zürich-i szaklapban. 1965. 116 /4/5/.370-9.-

Pásztner László, doktori tanulmányait sikeresen befejezte s utána kanadai ösztöndijjal Darmstadba, Németországba ment egy éves tanulmányutra.

Születések:

Orloci László és Mihal- Márta /London, Ontario/ január 3-án megszületett első gyermekük, Martha Barbara.

Komondy Gyula és den Dulk Gerda /Mount Vernon, U.S.A./ megszületett első gyermekük, Gizella.

Házasság:

Bölecz Béla és Németh Piroska házasságot kötöttek Farkasfán, Magyarország.

- -

Tagdij fizetés:

Ezuton kérjük fel Egyesületünk tagjait, hogy az esedékes évi tagdijaikat sziveskedjenek beküldeni, hogy a KAPOCS további kiadását biztositani tudjuk. Az évi tagdij 1 /egy/ dollár.